

PO TAURAGNŲ DANGUM

Tauragnų krašto bendruomenės laikraštis

2016 balandis Nr.84

Balandžio mėnesio jubiliejai Sveikiname!

Visų mūsų kiemuose – jau pavasaris. Tiesa, dar nelabai drąsus, dar neįtin spalvingas, bet labai mielas ir laukiamas. Net liaudies išmintis sako, kad, jei mes neturėtume žiemos, pavasaris nebūtų toks malonus. Gražu stebėti, kaip balandis prikelia žemę. Kartu ir žmogų. Regis, ir mes linksmesni, daugiau šypsomės, norime keistis kartu su gamta, mėgautis kiekviena diena. O jei dar ir pavasarį yra niurzglių, tai jų tiesiog gaila, gal jie nelaimingi ir jiems reikia padėti. Internetu radau keletą minčių, ką privaloma padaryti pavasarį. Patarimai verti dėmesio.

1. Išsitraukti apdulkėjusį dviratį (jei jo neturi – privalai įsigyti).
2. Nusišypsoti nepažįstamam žmogui.
3. Įsigyti naujus akinius nuo saulės, patartina rožinius (pro rožinius akinius viskas dar gražiau!)
4. Išgerti šokoladinės (arba karamelinės – svarbu, jog labai saldžios) Latte lauko kavinėje.
5. Pasakyti savo artimiesiems, kaip juos karštai myli.
6. Pasimerkti gyvų gėlių kambaryje. Tegul pakvimpa pavasariu!
7. Perskaityti naują knygą (patartina ir daugiau).
8. Pakeisti plaukų spalvą arba bent šukuoseną!
9. Užsistatyti žadintuvą 15 min. anksčiau.
10. Pamilti gyvenimą iš naujo!

To Jums, mieli skaitytojai, ir linkiu. **Danguolė Grabauskienė**

KVIEČIAME

Balandžio 15 d. 18 val. Pasaulinės kultūros dienos proga –
Mišraus romantinės muzikos ansamblio „Ukvata“ koncertas.

Vadovė Agnė Rakauskienė.

Mėgėjų teatro „Mokas“ spektaklis – Daivos Čepauskaitės
„Pupos“. Režisierė Loreta Juškėnienė.

**Laukiame visų meno kolektyvų dalyvių, visų ištikimų mūsų
žiurovų, nes Kultūros diena – visų mūsų šventė!**

„Metai juk ne tam, kad juos skaičiuotų.
Čia buvo vasara – ir vėl klevai rudi.
Čia tik žiema balta skara praėjo,
O pamiškėj ir vėl beržai žali.
Tad nestabdykit laikrodžio rodyklių,
Kad nereikėtų vietoje stovėt,
Tegul negrįš prabėgusi jaunystė,
Bet liks dienų branda ir jų prasmė“.

50 metų sukanka Audriui

Povilui Mameniškiui

iš Aukštaglynio vns.;

60 metų jubiliejų švenčia Albertas

Lazauskas iš Vyžių kaimo;

70 metų sukaktį pažymi

Nijolė Dumbliauskienė

iš Nečioniškio kaimo;

75 metai sukanka tauragniškei Paulinai

Liudvikai Šinkūnienei

ir Emilei Remeikienei iš Pilkėnių;

80 metų sukanka Vandai Guigaitai

iš Gaidžių kaimo;

85 metų jubiliejaus sulaukė

Jadvyga Pošiūnienė iš Sėlės kaimo;

90 metų jubiliejų švenčia

Elena Vaišnorienė iš Stūglių kaimo.

**Balandžio 30 d. 15 val. Šventė, skirta
Motinos dienai.**

Gražiausius žodžius ir dainas mamoms
skirs darželio ir mokyklos vaikučiai.

Matysite Vaikų ir jaunimo dramos
studijos **spektaklio premjerą** pagal
A. Lindgren „Emilis iš Lionbergos“.

Režisierė Loreta Juškėnienė.

Veiks mamų rankdarbių paroda.

Kviečiame mamas aktyviai dalyvauti.

Danguolė Grabauskienė**Mūsų Velykų medis**

Kaip margutis rieda saulė
Per nušvitusį pasaulį.
Kaip margutis mėnuo rieda,
O žibutė skleidžia žiedą.

Kaip margutis rieda žemė
Kaip margučiai mes visi –
Su kepurėm, be kepurėm,
Apsiaavę ir basi.

Mariukas medžio puošti atėjo su mama

Šie nuotaikingi poeto Vytės Nemunėlio (Bernardo Brazdžionio) žodžiai labai tiko visam Velykiniam laikotarpiui. Ir mūsų miestelis, pasipuošęs Velykų medžiu, džiugino ne tik mus, bet ir pravažiuojančius pro šalį – prie medžio vyko tikrai daug foto sesijų. O margučių sugebėjome pakabinti visą tūkstantį (pernai buvo 550). Ačiū visiems, kurie nepatingėjo ir prisidėjo prie miestelio puošimo. Nesakau visoms, nes trejetas vyrų (seniūnas, Vytautas ir Žymantas) taip pat buvo šitos akcijos dalyviai. Kas medį atvežė, kas šieno zuikių gamybai parūpino, o kas padėjo medį pastatyti... Bet, žinoma, pagrindinis darbas teko moterims.

Tiesiog nuostabu, kiek vienas žmogus gali padaryti. Turiu galvoje Bronę Slesoravičienę, kuri atnešė išpūtusi gerokai per 100 kiaušinių. Turbūt pūtė visus metus – nuo vieno Velykų iki kitų... Susižavėjusi jos rekordu, aš irgi pradėjau taip daryti, kol kas turiu išpūtusi tik 10 kiaušinių, bet iki kitų Velykų gal pasieksiu ir Bronės rekordą, jei nepamiršiu... Vita Šlepikienė, besidarbuojanti mokykloje, irgi išpūtė apie 100, nemažai atnešė ir Liuba Skliaustienė, Laima Danauskienė.

Tai tokie rekordai. Daug margučių gražiai „aprengė“ Valda Žebelienė, Alfonija Levčenka, Laima Jauniškienė, Danutė Bartkevičienė, Aldona Budreikienė, Gražina Kunickienė, Aldona Driukienė. Džiugu, kad prisidėjo šimet ir jaunos mamos – nemažai labai meniškai išpuošė margučių atnešė Ramunė Palskienė, kuriai pakabinti juos padėjo sūnelis. Kaip visada, mūsų pagalbinkai – darželio ir mokyklos vaikai, kurie savo

Patys pirmieji puošti medžio atskubėjo darželinukai

auklėtojų ir mokytojos padedami išgrąžino gal apie 40 margučių. Mes, kultūros darbuotojos, irgi rankų sudėjusios nesėdėjome, prisidėjome prie bendro darbo. Taigi visų bendromis pastangomis miestelis atrodė tikrai šventiškai. Ir be abejonės to šventiškumo akcentas – Janės Šinkūnienės padaryti žaislingi zuikiai, kurie jaukiai įsikūrė prie medžio.

Nuo medžio nurinkta, žinoma, mažiau negu užkabinta – 970. Nemažai sudužo, ypatingai neatsparūs tie, kurie jau trečius metus ant medžio kabojo, kitus gal vėjas toliau nupūtė... Bet kitais metais mes, aišku, ne tik 1000 margučių pakabinsime, bet gal ir naują rekordą pasieksime – 2000. Jei vėl draugiškai darbuosimės.

Apie mūsų medį rašyta ir portale www.udiena.lt. Jei kas neskaitėte, paskaitykite dabar.

Tauragniškiei Velykų medį papuošė 1000 margučių

Lina Narčienė

Jau prieš trejus metus Tauragnų krašto bendruomenė, sumaniusi neįprastai papuošti savo miestelį, šios idėjos neatsisakė ir šiais metais – prieš didžiąją pavasario šventę Tauragnų miestelio centre augantį medį padabino tūkstančiu margučių. Šis gražus sumanymas paviliojo ir suaugusiuosius, ir vaikus.

Kaip sakė Tauragnų krašto bendruomenės vadovė Danguolė Grabauskienė, prieš trejus metus jai gimė idėja puošti Velykų medį. Tauragniškiei visus metus rinko kiaušinius, juos puošė, o prieš Velykas kabino ant medžio. „Pernai pakabinome

Prie Velykų medžio – zuikių autorė Janė Šinkūnienė su pagalbininkais.

per 500 margučių. O šiais metais sumanėme pakabinti per pusę daugiau kiaušinių, tad dabar puikuoja 1000 margučių“, – teigė D. Grabauskienė, pasidžiaugusi tuo, kad visą savaitę iki Atvelykio žmonės, praeidami ar pravažiuodami centrine Tauragnų gatve, sustoja prie Velykų medžio, gėrįsi juo bei su vaikais fotografuojasi.

Moteris pasakojo, kad šį medį dabinti rengėsi visa bendruomenė: moterys iš anksto ruošė kiaušinius, kurie

privilejo būti tušti, vėliau juos įvilkė į megztus rūbelius, puošė kruopomis, dažė įvairiausiomis spalvomis. Tauragniškę Bronė Slesoravičienė taip pat ruošėsi visus metus – ji išpūtė ir papuošė 130 kiaušinių. Nuo jos mažai atsiliko mokykloje dirbanti Vita Šlepikienė. „Galiu pasakyti viena: mūsų krašto žmonės ne tik rūpestingi, bet ir išradingi. Ant medžio kabantys kiaušiniai visi neįprastai gražūs – papuošti rūbeliais, aplipdyti žirniais, kruopomis, pupomis, o vienas margutis, kurį atnešė Aldona Budreikienė, atrodė ypač pavasariškai, mat buvo apklijuotas kačiukais“, – įspūdziais dalijosi pašnekovė.

Gražus ir neįprastas medis tauragniškius džiugins iki šios savaitės pabaigos, vėliau nesudužę kiaušiniai bus gražiai nuimami ir padedami laukti kitų metų pavasario šventės. Jokių rekordų nesiekiantys tauragniškiečiai teigia, kad jiems svarbiausia – patiems pasidžiaugti Velykų medžiu.

Prie šio stebuklo – 1000 margučių išpuošto Velykų medžio – įsitaisė ir Janė Šinkūnienės zuikiai.

Nijolė Šuminienė

Dar viena dovana tauragniškiams

Susirinkusieji dainavo kartu su Rimantu Klimu

Balandžio 2 d. Tauragnų kultūros namuose vyko Antano Žilėno knygos „Kelias“ pristatymas. 2016 m. paskelbti bibliotekų metais. Kiekviena nauja knyga – tai dovana bibliotekai. Džiugu, jog bibliotekos lentynas papildė ne tik skaitytojų dovanotos, bet ir kraštiečių parašytos knygos.

Antanas Žilėnas gimė 1942 m. Utenos raj. Tauragnų valsčiuje, Ignotiško kaime. Jis mokėsi Kačiūnų k. pradinėje ir Kuktiškių k. septynmetėje mokyklose. Vėliau mokslus tęsė Tauragnų vidurinėje mokykloje, kurią baigė 1962 m. Išvykęs į Kauną, studijavo tuometiniame Kauno politechnikos institute (dabar KTU). Dirbo įvairiose Vil-

niaus statybinėse organizacijose, Nepriklausomos Lietuvos kariuomenėje, tarnybose prie Lietuvos respublikos vyriausybės.

Antanas Žilėnas, norėdamas įamžinti gimtąsias vietas, tėvų pasakojimus, 2014 m. išleido knygą „Prisiminimų labirintais“, o 2015 m. pasirodė knyga „Kelias“. Joje sudėti gražiausi tėvų, senelių, amžininkų prisiminimai apie mūsų krašte dirbusį šviesuolį, lietuviybės puoselėtoją, tikrą lietuvi, kunigą Juozą Breivą. Knyga skirta kunigo Juozo Breivos 125-osioms gimimo metinėms ir artėjančiam Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo šimtmečiui. Knyga „Kelias“ – tai lyg istorijos vadovėlis: autorius pateikia istorinius faktus, juos pagrindžia archyviniais dokumentais, žmonių prisiminimais. Bet visa tai siejama su kunigo J. Breivos gyvenimu.

Knygos pristatyme dalyvavo viešnios iš Ignalinos rajono. Bronislava Rukšėnienė iš Paukojės kaimo savo vaikystės prisiminimais visus sugrąžino į praėjusio šimtmečio pradžią, kai Kirdeikių parapijoje kunigavo Juozas Breiva. Aldona Uogintienė iš Kulinių kaimo prisiminė tėvų ir senelių pasakojimus apie giminystę su kunigu. Tauragniškę Valda Žebelienė perskaitė ištrauką iš knygos „Kelias“. Knygos autorius Antanas Žilėnas

pasidalino įspūdžiais iš kelionių lankant Juozo Breivos kunigavimo vietas, bendraujant su kunigo amžininkais, renkant medžiagą iš archyvų. Autorius neslėpė jaudulio knygos pristatymo metu salėje išvydęs savo klasės auklėtoją, mokytoją Albiną Kazickienę. Jis prisiminė mokytojus Petrą Kazicką, Apoloniją Baltrūnaitę (Marčiulionienę), Leoną Marčiulionį ir kt.

Antano Žilėno pasveikinti atskubėjo klasės draugės Birutė Adomaitienė (Grašytė), Bronislava Sliesoravičienė (Ingaunytė). Popietės metu kraštiečiai Rimantas Klimas nepailsdamas virpino žiūrovų širdis nuostabia kanklių muzika ir skambiomis lietuvių liaudies dainomis.

Popietei pasibaigus, tauragniškiečiai ir svečiai dar bendravo, aptarinėjo parodą, skirtą kunigo Juozo Breivos 125-osioms gimimo metinėms.

Gražina Grašienė

Po muziejaus skliautais

Paskutinę kovo mėnesio dieną buvo minimas Tauragnų krašto muziejaus įkūrimo 45–metis. Renginyje dalyvavo mūsų kultūros namų bei Utenos kraštotyros muziejaus ir padalinių darbuotojai. Dabartinės ekspozicijos įkūrimo prisiminimais dalijosi Alytė Juodzevičienė, Rolanda Gudynienė. Muziejaus direktorė Lilija Jovarienė išreiškė viltį, kad per penkerius metus Tauragnų krašto muziejus pasikeis, taps modernesnis, šiuolaikiškesnis ir bus turistų traukos centras Tauragnuose. Ji įteikė ir praktišką dovaną – pintą krepšį vaistažolėms rinkti ir Dalios Urbonienės („Svirno“ vadovė) tėčio pagamintą suoliuką, kad būtų ant ko sėdėti, rūšiuojant surinktas vaistažoles. Visi dalyvavusieji aplankė vyšnių sodą, tik gaila, kad tuo metu pradėjo pliaupti lietūs ir negalėjome atlikti praktinės užduoties – nurišti nuo vyšnaičių žiemą jas saugojusių tinklelių. Bet kitus darbus – išsivirti ant laužo cepelinus, susipažinti su aukštaitiško darželio augalais, atpažinti juos pagal dr. E. Šimkūnaitės pateiktus aprašymus, užrašyti „žaibo“ mintis, kurias „užkonservavome“ ir perskaitysime minėdami muziejaus penkiasdešimtmetį, sudainuoti tradicines muziejaus darbuotojų dainas, paskanauti cepelinų – atlikome. Šventė baigėsi, laukia kasdieniai darbai, o aš laikiu muziejuje jūsų, mieli parodų dalyviai ir lankytojai, aukštaitiško darželio sodinimo pagalbininkai, eksponatų dovanotojai ar tiesiog gerų idėjų dalintojai.

Balandžio pirmą dieną Tauragnų krašto muziejaus parodų salėje vyko Veronikos Udrienės (1927-1989) siuvinių ir nėrinių parodos pristatymas. Taip būtų galima oficialiai, sausiai pasakyti, bet apie tai, kas tą darganotą pavakarę vyko muziejuje, negalima kalbėti sausiai ir oficialiai. Gal apie viską nuo pradžios. Beveik prieš metus paskambino jauna moteris, prisistatė esanti Udrienės anūkė Rūta ir norinti močiutės gimimo dienos proga Tauragnuose surengti jos rankdarbių parodą. Visą sutarėm, suderinom, dar keletą kartų susiskambinom. Kovo paskutinę dieną Rūta atėjo su močiutės darbais. Su kokia meile, su kokia pagarba ji ruošė tuos darbus eksponavimui! Dirbo visą dieną. Savo

Knygos autorius Antanas Žilėnas su viešniomis iš Ignalinos rajono ir bibliotekininke Nijole Šuminiene

-----

patarimais jai pagelbėjo ir mūsų krašte įsikūrusi dizainerė Jurgita Jokubauskaitė. Kai ateini į parodą, atrodo, kas čia – iškabinti darbai ir tiek, ką čia reikėjo veikti tiek laiko, bet Rūta, matyt, ne iš tų, kurie pradėtus darbus dirba bet kaip. Ji juos išdėliojo taip, kad kiekvienas darbas kalbėtų pats už save. Paroda paruošta, liko laukti jos pristatymo, pakviečiau keletą moterų,

Veronika Udrienė su artimaisiais

Apie mamos rankdarbius pasakoja dukra Nijolė

pažinojusių šviesios atminties Veroniką. Vakare pradėjo rinktis žmonės. Ačiū atėjusioms tauragniškėms, manau, jos tikrai nesigailėjo tą pavakariį paskyrusios dalyvavimui parodos pristatyme, nes turėjo galimybę susipažinti su kitokia Veronika. Šios moters gyvenimas tikrai nelepino. Apie nelengvą jos dalį gelbstintis nuo tremties, netenkant svajonių darbo (mokytojo), gyvenant su nelengvo charakterio vyru, auginant penkis vaikus, pasakojo brolis Vytautas ir sesuo Valerija. Savo prisiminimais dalijosi sūnus Narbas (tauragiškiams jis – Narbutis, Rūta – jo dukra), o Veronikos duktė Nijolė turėjo ką papasakoti apie kiekvieną rankdarbį. Dar ilgai susirinkusieji, vaišindamiesi arbata ir anūkių namuose keptais saldumynais, dalijosi prisiminimais apie moterį, kuri, gniuždoma sunkių išbandymų, turėjusi sveikatos problemų, savo kuklią buitį gražino rankdarbiais, gal šiandienos vartotojiškam mūsų požiūriui labai paprastais, bet kiek į juos įdėta meilės, kantrybės, kruopštumo, laiko... Šaunuolė Rūta, kad išsaugotus močiutės darbus iškėlė į dienos šviesą, taip labai prasmingai pagerbdama jos atminimą. Gal ir daugiau Tauragnuose yra tokių užslėptų lobių? Kviečiu sekti Rūtos pavyzdžiu ir naujam gyvenimui prikelti senus rankdarbius, parodyti, kad jūsų senoliai buvo talentingi, gabūs, o jūs mokate gerbti jų atminimą. Pasidairykite atidžiau savo sodybose, gal ką nors gražaus dar atrasite ir panorėsite parodyti kitiems. Mielai surengčiau tokių darbų parodą mūsų kraštiečių šventės proga.

O tą balandžio pirmosios vakarą, išeinant iš kultūros namų, akys užkliuvo už išvitusio Udrų namo Ateities gatvėje, juk ten nuolatos niekas negyvena. Ir širdyje nejučia sukrebždėjo balto pavydo kirminėlis – kaip jiems visiems turėtų būti smagu, sukviestiems gražios Rūtos idėjos – paminėti močiutės gimtadienį kitaip.

Kalba parodos iniciatorė Rūta

Balandžio 8 d. mūsų mokyklėlės vaikai Utenos KC Saldutiškio skyriuje pristatė žvėrių horoskopus pagal dr. E. Šimkūnaitę. Mokinukai labai jaudinosi, kai pamatė, kad į salę renkasi jų bendraamžiai – gal jie nesupras, gal jiems neįdomu bus, tai neklausys, juoksis. Bet nuogastavimai buvo nepagrįsti: ir vaikai, ir juos ruošusi mokytoja Aldona Tartilienė, ir aš esame dėkingi už tikrai dėmesingai, vos ne mirtinoje tyloje išklausytą pristatymą, gausius aplodismentus. Kad saldutiškiečiai buvo atidūs klausydami, parodė ir tai, kaip lengvai jie įminė mįsles apie žvėrelius.

O važiuodami pro „Triušukų slėnį“, įsikūrusį Antalamėstės kaime, žinoma, negalėjome ten neužsukti. Kiek džiaugsmo, kiek įspūdžių! Triušų įvairovė: nuo mažiukų, kuriuos šeimininkas Ramūnas leido ir rankose laikyti, ir nešioti, ir glostyti, ir šerti žole (tik žole), iki tikrai didelių, sveriančių apie 5 kg. O ir kailiukų spalvų, pasirodo, daugybė: balti, pilki, margi, juodi, trispalviai, net oranžiniai. Ir ausys tai stačios, tai visai nulėpusios. O kas nusakys vaikų nustebimą, kai iš pūkų kamuolio buvo iškeltas dar ką tik gimęs mažiukas triušukas! Be šių mielų gyvūnėlių dar pamatėme ir įvairių paukščių: dekoratyvinių vištų (kai ką pikčiurna gaidelis ir paskiepijo), ančių, žąsų, juodų kaip anglis kalakutų, net ir stručių porą. Ganosi čia ir arklys žemaitukas, o poniu norintys galėjo ir pajodinėti. Gyvena čia ir elnių pora, šiuo metu besilaukianti palikuonio.

Visą vaikų jaudulį, nerimą atpirko apsilankymas šioje sodyboje. Jie mielai ten dar apsilankys.

Štai tokie įvairūs ir prasmingi renginiai vyko po mūsų muziejaus skliautais, o kai kurie pasiekė ir kaimynus.

Prie stručių

Bronė Juknevičienė Mums čia gera

Tik šiandien pagalvojau, kad mūsų laikraštis visai netipiškas – mes nerašom apie neigiamus dalykus. Kas pirmuose spaudos ar interneto portalų puslapiuose? Tai, kas labiausiai patraukia skaitytojų dėmesį. Kažkur avarija, nelaimė, nusikaltimas – kaip gerai, kad ne su manimi... Aišku, gerai. Kiekvienas tuo džiaugtųsi. Bet kiekvieną dieną tai skaityti?.. O laikraštis „Po Tauragnų dangum“ kartu su savo skaitytojais džiaugiasi straipsnių herojų sėkme, įdomia bendruomenės veikla, visur dalyvaujančiais mokinukais, gausiais renginiais kultūros centre. Labai įstrigo prof. Romo Pakalnio žodžiai, pasakyti per Kovo 11-osios minėjimą Tauragnuose: „... pagrindas yra čia, vietos bendruomenėje“. Todėl aš ir vėl rašau apie žmones, kuriems gera čia, Tauragnuose. Džiaugiuosi **Linose Keraitės**, dabar **Pacharevičienės**, darbais ir požiūriu į gyvenimą.

Kaip gyveni? Kokia Tavo įprasta diena? „Kai kas paklausia, kaip gyvenu, dabar atsakau taip: mes sveiki, gyvi, o toliau viskas nesvarbu. Jei su sveikata viskas gerai, tada ir viskas gerai. O mano diena tokia: atsikeliu ryte, paruošiu Kamilei pusryčius, išleidžiu į mokyklą, tada prisėdu prie kompiuterio, tada susikelia visa kita šeimyna. Susitvarkau kambarius. Pusryčiai, pietūs, vakarienė, pažaidimai su vaikais. Kai prasideda darbai lauke, tada jau be įprastų darbų namuose dar einu į savo gėlių lauką. Vyras dirba čia pat, servise. Vasarą, kai daug darbų, susitinkam tik pavalgyti, nes kiekvienas turim savo darbus.

Mieste negalėčiau gyventi, man reikia veiklos. O jos galima susigalvoti įvairios, kartais vos spėji nuo vieno prie kito. Vien aplinkos tvarkymas kiek laiko reikalauja! Kaime tikrai nenuobodu. Čia tiek darbų, kad nėra kada nuobodžiauti. Jei nori, kad būtų gražu, stengiesi,

kiek įmanoma. Aišku, yra draugų, susitinkam, išvažiuojam – negyvenam vien darbu. Ir su draugais, ir su vaikais papramogaujam. Sekmadieniai dažniausiai laisvi, nėra taip, kad darbo savaitė – visos septynios dienos. Vyrui sekmadieniai, kartais ir šeštadieniai dažniausiai laisvi, o man nėra taip, kad visas sekmadienis būtų laisvas – turiu laistyti, paruošti augalus, kad pirmadienį kurjeris galėtų paimti. Jei kartais sekmadieniais lyja, tada galima augaliukus palikti. Prisimenu, kaip buvo gera vasarą Vajasiškyje, vyro gimtinėje. Ten ežeriuke yra tokia sala, su valtim nuplaukėm į salą, miegojom palapinė, žaidėm su vaikais – atitrūkom keliom dienom nuo visų darbų“.

Tarp augalų visa šeima

Kaip gimė verslo idėja? „Kai mama dirbo pašte, jai su laikraščiais atvežė įvairių žurnalų. Vieną pasiėmiau pavartyti. Radau straipsnį apie augalą, kuris labai gražus, vadinasi visterija, jis gali ir Lietuvoje augti. Man labai patiko, bet augalo niekur neradau nusipirkti, tada pradėjau ieškoti sėklų. Radau internete. Nusipirkau ne tik visterijos, bet ir daugiau visokiausių sėklų. Labai gerai viskas sudygo, daigelių buvo daugiau, nei man reikia. Likučius pardaviau. Išpirkto labai greitai, todėl pradėjau galvoti, o kodėl gi nepabandžius? Pradėjau ieškoti įvairių sėklų, augalų, ypač retesnių. Rizikuoti šiek tiek bijojau, nes investicijos didelės, darbo daug. Kai pamačiau, kad perka, tada jau nutariau didesniais kiekiais auginti. Darbas sunkus, bet jis man labai patinka, todėl nejaučiu nuovargio. Esu labai laiminga, nes galiu užsiimti tuo, kas man prie širdies. Tokios veiklos pradžia buvo prieš 4–5 metus, o nuo 2014 metų dirbu oficialiai – turiu individualios veiklos pažymą.

Tiksliai nežinau, kiek turiu augalų rūšių, kartu su daigiametėmis gėlėmis, krūmais ir medžiais gal apie 300 bus. Kiekiai nėra dideli. Dauginu pati. Kai kuriuos augalus parsisiunčiu iš užsienio, esu iš Amerikos parsisiuntusi. Procesas lėtas, nes augalas turi užaugti iki pardavimo. Mano tikslas – auginti tokius augalus, kurie gali pas mus augti, tačiau jų negali rasti bet kur. Jei kas nors pasako, kad 5 metus ieškojo kokio augalo ir rado jį tik pas mus, tada ir traukia įsigyti dar įvairesnių. Auginu augalus pardavimui, todėl apie mūsų medelyną žmonės turi žinoti. Turim savo internetinę parduotuvę, prie facebook'o prisijungę per 20 000 žmonių, vieni per kitus susižino, spausdinam reklamą žurnaluose. Investicijų reikia daug, nes tik antri metai dirbu. Daug kainuoja reklama, žemė, trąšos, laistymo sistema, speciali plėvelė, sėklos ir augalai iš visur. Pajamų nemažai, bet ir investicijos didelės. Vieno augalo nenusipirksi, kad galėtum padauginti. Kai nuvažiuoji į par-

duotuvę ir vien vazonoms palieki kelis šimtus.... O jei sugenda laistymo sistema, variklio remontas vėl kainuoja... Užsakymų daug, pajamų yra, bet dar daug ką reikia įsigyti, todėl kol kas finansine prasme labiau *minusas*... Aišku, yra vyro verslas, nes šeimos finansai bendri. Turiu tikslą ir dėl jo dirbu.

Buvom ir mes užsienyje, Norvegijoje. 6 savaites dirbam, tada grįžtam. Taip gal 3–4 metus važinėjom. Kai vyras susirgo, grįžom namo. Jei turi rankas ir galvą, gali užsidirbti ir čia. Užsienyje lengviau, ten didesni pinigai. (Čia Linos vyro žodžiai). Gali ir iš pašalpų gyventi. Mes nenorim palikti Lietuvos, netraukia, nebent trumpam išvažiuoti. Nežinom, ko reikėtų, kad galėtume išvažiuoti gyventi. Čia yra mūsų šaknys, mums čia gera. Stengiamės čia susikurti savo gyvenimą. Kai grįždavom po tų 6 savaitių, važiuodavom per Latviją, jau taip arti namai, tai atrodydavo, kad net kvėpuoti lengviau, ir vaizdas kitoks. Tauragnuose matau pokyčius. Ir aplinka keičiasi, smagus miestelis ir jo žmonės. Užsiėmimų yra ir vaikams, ir suaugusiems, turiu galvoje laisvalaikio užsiėmimus. O jei kas nenori nieko veikti, tai tam niekas ir nebus įdomu. Čia gyventi galima, tik reikia norėti. Esi vietinis, savas, o svetur į tave žiūri kaip į užsienietį. Žinoma, nelengva rasti idėjų savo verslui pradėti. Bet juk turi būti kažkas, kas traukia, kam esi nors šiek tiek gabus. Dar iki verslo pradžios aš jau ieškodavau retesnių augalų, nes man tai patiko. Reikėjo atsitiktinai pamatyti žurnalą su straipsniu – ir verslo idėja atsirado.

...O su Valentino diena aš negaunu gėlių – vyras man visą medelyną padovanojo!

Bronė Juknevičienė

Netikėti susitikimai

Per tautodailininkės Donatos Prušinskaitės parodos atidarymą Utenos kraštotyros muziejuje susitikau mokytoją Mariją Jurgelėnienę. Nors praėjo labai daug metų, bet jos nepažinti neįmanoma. Ir kalbėtis buvo labai gera. Mokytoja, atrodo, gali džiaugtis net menkiausia žmogaus sėkme. Labai džiaugiuosi, kad mane ji prisiminė, prisiminė ir su kuo sėdėjau klasės suole, nors mokė mus tik metus ar dvejus.

M. Jurgelėnienė (dešinėje), kai dirbo Tauragnuose

Kai dukra buvo pirmokė

Vyriška kompanija. 2013 m.

Daviau mokytojai Tauragnų laikraštį ir labai greitai ir aš sulaukiau dovanos. Ją ir spausdinu.

Mokytoja M. Jurgelėnienė rašo: „Tauragnų vidurinėje mokykloje dirbau nuo 1969 iki 1976 metų. Nelengva buvo važinėti, o ir vaikai dar buvo maži. Tačiau Tauragnai pavergė gamtos grožiu, nuoširdžiais mokiniais, žmonėmis, su kuriais buvo bendrauta.

Dirbdama Utenoje dar ilgai prisimindavau keliones, kalnelius, pakeles beržynėlius. Ilgėjausi visko. O gal jaučiau vidinį ryšį, sąsają su tomis apylinkėmis, kur prabėgo mano tėvų jaunystė. Juk aš gimiau Ryliškių kaime. Ryliškių žemėje žengiau pirmuosius žingsnius. Nors gimtinę palikau būdama nepilnų trejų metų, vasaros prabėgdavo Pavarlio kaime, pas senelius. Iš ten su senele pirmą kartąėjau į Tauragnų bažnyčią (sudegė per II-jį pasaulinį karą) ir apstulbau išvydusi Tauragno ir Labės ežerus. Vaiko akimis – vandenynus. Labėje nusimazgojau kojas ir kopiau į kalne stovinčią bažny-

čia, kurioje buvau pakrikštyta.

Tauragnų kapinėse ilsis seneliai,
Tauragnų mokykloje mama mokės uoliai.
Tetų ir dėdėnių takai išminti
Lyg perlai suspindi manoj atminty.

Važiuoju su broliu pernai į
Ryliškius. Norėjosi pažvelgti į gimtą kraštą,
tėvų išmindžiotus takus... Neprivažiavome.
Baigėsi kelias. Vienok jaučiausi laiminga iš
tolo regėdama gimtinės žemę, tą tuščią
kalnelį, kurį tik vėjas besaugo.

Perskaičiau laikraštį „Po Tauragnų
dangum“. Pasirodo, Tauragnai gyvena
pilnakraujį gyvenimą. Spalvingą, įdomų.
Manočiau, kad skaitytojai nekantriai laukia
naujo numerio“.

Taurapilis

Remtasi padavimais

Kur Tauragnas rangos, banga bangą gena,
Ten stūkso parimęs Taurapilis senas.

Kiek daug nutikimų šis kalnas patyrė!
Kalba – jį žmonės kepurėm supylę...

Garsaus kunigaikščio pilis čia stovėjo.
Jis turtais, dukra gražuole pagarsėjo.

Klatingas bajoras tą dukrą pagrobęs,
Sudegino pilį ir visą jos lobį.

Daugybę legendų piliakalnis mena.
Nuožmieji kryžieiviai seneliui vaidenas.

Vidurnakčio metą, kai vėtra netyla,
Baltaplaukiai vaidilos ant kalno iškyla, –

Taurapilis minga paskendęs ūkuos
Ir klauso per sapną vaidilų dainos.

Tauragnas

Išsirangęs tarp slėnių gilių,
Tartum laumių kerais nutapytas,
Spindi Tauragnas puokšte varų
Pasitikdamas brėkstantį rytą.

Regi jis pilkapynus senus,
Mena būdą gentainių narsių...
O kai giedras nušvinta dangus
Prie gėlėtų priglunda krantų.

Paskaitykime ežero gelmę
Pro šaltąsias smaragdo bangas.
Krištoliniai šaltiniai čia alma –
Gaivią vėsą kiekvienas atras.

Myli Tauragną uolūs žvejai,
Gimsta dainos spalvingos poetų...
Debesėliai balti atspindi antai! –
Kas gražuolio tokio nemylėtų?..

Tęsiame rubriką „Iš pageltusių spaudos puslapių“ („Lenino keliu“ 1971 m.) (parinko Danguolė Grabauskienė)

Giliau ir dalykiškiau (ištrauka)

Tauragniečiai deputatai sprendžia ne atsitiktinius, o gyvenimo padiktuotus klausimus, rūpinasi žemdirbių buitinais bei kultūriniais poreikiais. Kalbėdamiesi su deputate, vidurinės mokyklos direktore S. Dicevičiūte, stabtelėjome ties sesijoje svarstytu klausimu.

Estetinis dirbančiųjų auklėjimas – lieka ir toliau aktualia problema, – kalba su nerimu mokyklos direktorė. – Kovojuose prieš girtavimą, prieš nekultūringumą paskaitomis, administracinėmis priemonėmis. Visa tai gerai. Tačiau man atrodo, kiekvieną blogybę reikia rauti iš šaknų dar jos užuomazgoje. O pradėti – nuo darbo ir buities kultūros. Kodėl mechanizatoriai negali susitvarkyti dirbtuvių aplinkos, darbo vietų? Kodėl švaistomasi bet kur ir bet kada nešvankiais žodžiais? Kodėl einama į salę, braunamasi į autobusą su nešvariais darbiniais drabužiais, kai tuo tarpu namuose spintos lūžta nuo visokių parėdų? Ypač kaimui daug skolingi kultūrinių įstaigų darbuotojai ir kolūkių pirmininkų pavaduotojai kultūros reikalams. Mažai, kaip tribūna žemdirbių auklėjimui, jie naudojami brigadų dienomis, kolūkiečių susirinkimais, dirba individualiai. O juk, įgyvendinę aukštą buities ir darbo kultūrą, galėtume išvengti daugelio blogybių. Nes aplinka irgi auklėja žmogų.

M. Stundžia (vasario 16 d.)

Julija Lebedevienė nuo Tauragnų kolūkio įsikūrimo dienos dirba gyvulinkystėje. Anksčiau melžė karves. O kai ūkiui prireikė kiaulių šėrikės, darbšti moteriškė perėjo į sunkesnę darbą.

– Sekasi neblogai,– sako Julija. – Tuo labiau, kad dabar darbuojosi naujoje, gerai mechanizuotoje kiaulidėje.

(Balandžio 27 d.)

Poeto apdainuotuose Tauragnuose (ištraukos)

Praėjusį šeštadienį Tauragnuose buvo neįprasta diena. Čia atvažiavo daug svečių iš įvairių Lietuvos vietovių. Susirinko aplinkinių kolūkių žemdirbiai. Jie atėjo į iškilmingą liaudies poeto Teofilio Tilvyčio memorialinio muziejaus atidarymą.

...Nuotraukos, rankraščiai, asmeniniai daiktai. Viskas primena T. Tilvyčio nueitą kelią, liudija apie talentą. Jaunuolio išleistos pirmosios knygtės, jo redaguojamas satyrinis laikraštis „Kuntaplis“... Vokiečių okupacijos metai. Dokumentai ir daiktai, liudijantys apie T. Tilvyčio buvimą koncentracijos stovykloje. Paskui ilgi okupacijos metai gimtinėje, Gaidžiuose. Čia poetas dirba akmenuotą žemę, kerta krūmus, augina gyvulius ir... kuria.

Tilvytis mėgo dailę. Matome jo pieštas karikatūras,

draugų portretus... Smuikas, viso poeto gyvenimo palydovas. Su muzika jis niekada nesiskyrė. Net okupacijos metais, kai trūko pinigų ir maisto, neiškeitė į „bekoną“ akordeono...

A. Stanaitis (kovo 30 d.)

Aksentijus Lebedevas – tikras naujos Tauragnų kiaulidės šeimininkas. Jis tenai darbuojasi valytoju, kūrniku bei sargu. Ūkyje Aksentijus vertinamas už kruopštumą ir rūpestingumą.

(Kovo 20 d. V. Kalasausko nuotr.)

Įteikti atestatai

(1971 m. liepos 1 d.)

Dvidešimt aštuoni abiturientai baigė Tauragnų vidurinę mokyklą. Vienas jų – Bonifacas Stundžia egzaminus išlaikė penketais. Jis pristatytas apdovanojimui aukso medaliu. Gera ir labai gerai įvertintos brolių Jono ir Rimo Trinkūnų bei A. Jauniškio žinios. Su gera, pakilia nuotaika į iškilmingą atestatų įteikimo aktą rinkosi mokiniai, tėvai, mokytojai ir svečiai. Abiturientams skiriamos gėlės, asmeninės dovanėlės, atsisveikinimo žodžiai.

Kalba direktorė S. Dicevičiūtė, klasės vadovė V. Kurilionok, buvęs auklėtojas J. Mališauskas, mokytoja Z.

Stundžytė, padėkos žodžius taria abiturientas B. Stundžia.

Sekančią šventės dieną abiturientai praleido Labės ežero pakrantėje prie laužo.

K. Rimšaitė

Naujai atidarytame Teofilio Tilvyčio memorialiniame muziejuje lankytojų nestinga. Apsilanko jame ne tik žemdirbiai, bet ir Tauragnų vidurinės bei kaimyninių mokyklų mokiniai.

V. Kalasausko nuotraukoje matome Tauragnų vidurinės mokyklos literatus kartu su mokytoja Z. Stundžyte, susipažįstančius su muziejaus eksponatais.

(1971 m. gegužės 18 d.)

Bus ir kavinė

Užpernai tauragniečiai gavo gražią dviaukštę universalinę parduotuvę. Ir dabar jie patenkinti savo prekybos centru. Jame galima nusipirkti įvairių pramoninių prekių, o pirmame aukšte įrengtas gastronomas tenkina maisto poreikius.

Neužilgo miestelio gyventojai turės ir gražią kavinę. Ji įrengiama name, kuriame anksčiau buvo net trys parduotuvės. Remonto darbus atlieka rajkoopsajungos statybininkai. Pastate jau įvestas centralinis apšildymas. Žodžiu, bus galima užtikrinti aukštas sanitarines sąlygas.

Kavinėje bus daugiau kaip 40 vietų. Jos virtuvė aprūpinta naujausiais įrengimais. Be to, kavinė turės savo konditerijos cechą.

(Stanaitis, rugsėjo 14 d.)

Stasė Žiezdrinė, galima sakyti, naujokė Sėlos kolūkio melžėjų būryje. Tik pirmus metus darbuojasi galvijų fermoje. Bet darbas ją jau giria. Nenusileidžia didesnę darbo patirtį turinčioms melžėjoms, vis greta jų.

Per devynis šių metų mėnesius ji primelžė iš kiekvienos karvės po 1987 kg pieno.

(Spalio 23 d.)

APIE SPORTĄ**Sveikiname!**

2016 metų Utenos rajono seniūnijų sporto žaidynių šachmatų rungtyje mūsų šachmatininkų komanda (Adelita Tilvitytė, Vidmantas Pimpė, Žymantas Trimonis) iškovojo **III vietą**.

Moterys tinklininkės (Rūta Kovalskytė, Gabija Mikulėnaitė, Ieva Gineitytė ir Ugnė Ručinskaitė) iškovojo **I vietą**.

Prizinių vietų laimėtojos. Su taure – tauragniškės.

KVIEČIAME

Rugpjūčio 13-15 d. (šeštadienį-pirmadienį) organizuojama **ekskursija į Estijos pajūrį**. Vysime į Parnu miestą, nakvosime dviviečiuose-keturviečiuose nameliuose (nakvynės kaina vienam žmogui – 32 EUR; dvi naktys). Nameliai prie upės, iki jūros 10-15 min. kelio.

Sekmadienį iš ryto planuojama važiuoti į Virtsu, keltis į Saremų salas. Įdomiausias salos vietas apvažiuosime autobusu lydimi gido. Vakare grįžtame į Parnu.

Pirmadienį apie pietus išvažiuojame ir užsukame į Rygoje esantį aviacijos muziejų po atviru dangumi.

Kelionės (autobuso) išlaidos apie 30 Eur žmogui. Aktyviems bendruomenės nariams ir rėmėjams, pervedantiems 2 procentus pajamų mokesčio, kelionės kaina – apie 15 Eurų.

Tikslesnė informacija bus paskelbta vėliau. Norintys važiuoti registruokitės kultūros namuose. Pakvieskite draugus, pažįstamus. Jau užsirašė per 40 žmonių. Autobuse 75 vietos.

AKTUALU

Dėkojame visiems, kurie pervedate 2 procentus pajamų mokesčio į mūsų bendruomenės sąskaitą. Tai padaryti jūs dar galite iki gegužės mėnesio.

(informacija iš www.tauragnai.eu)

Šiais metais **pasėlių deklaravimas** prasidės balandžio 11 d. ir truks iki birželio 6 d. (pabaiga paankstinta viena

savaite). Pavėluotai paraiškos priimamos iki liepos 1 d. Už kiekvieną pavėluotą darbo dieną tiesioginių išmokų už plotą suma mažinama 1 proc.

Patvirtintos nacionalinės pagalbos pieno gamintojams administravimo taisyklės.

LR žemės ūkio ministrė 2016-04-08 pasirašė įsakymą Nr. 3D-191 „Dėl nacionalinės paramos pieno gamintojams administravimo taisyklių patvirtinimo“. Pieno gamintojams, kurie 2015 m. gruodį - 2016 m. sausį pardavė žalią pieną pieno supirkėjams, bus išmokama 18 mln. Eur parama iš valstybės biudžeto.

Taisyklėse nustatyta, kad už 1 karvę pieno gamintojai gaus 78,23 Eur, o pieno gamintojai, kurie yra kooperatyvo nariai ir tam kooperatyvui pardavė žalią pieną – 86,05 Eur už 1 karvę.

Prašymai dėl paramos išmokėjimo bus priimami seniūnijoje nuo balandžio 11 d. iki balandžio 22 d.

Balandžio 13 d. nuo 13 val. bus pradedama dalinti parama maisto produktais. Kitomis dienomis parama dalinama nuo 8.00 iki 15.00 val. Prašome turėti savo maišelius produktams susidėti. Balandžio 18-22 dienomis socialinė darbuotoja Inga Motiejūnienė atostogaus. Parama maisto produktais nebus dalinama.

A+ Seniūnijoje
kojo mėn. mirė
STANISLOVAS ABARIS, 53 m.,
Tauragnai;
BRONISLAVA VAIŠNORIENĖ, 82 m.,
Tauragnai;
JONAS ŽIČKUS, 75 m., Sirvydžių
ķaimas.
Užjaučiame artimuosius

Nuotraukos Dainiaus Atkočiūno, Danguolės Grabauskienės, Aldonos Tartilienės, taip pat iš asmeninių archyvų

Redagavo ir maketavo
Danguolė Grabauskienė
Spausdino Utenos spaustuvė